

Sự thật về cái chết của Nhật Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyán Táng Thiát
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

Nhật Linh con người ghét chính trị, không muốn làm chính trị, thế mà sau cùng phải chết cho một tiêu chính trị, đó là chuyện của chúng ta đang sống.

LTS: Bài viết dưới đây của nhà văn Nguyễn Táng Thiát, con trai thi hào Nhật Linh Nguyễn Táng Tam, nhà văn nổi bật nhất ý kiến dưới đây, mà tác giả cho là “bóp méo sự thật, sai lệch, xuyên tạc cái chết” của thân phụ ông. Trong số các ý kiến này, có một chứng cứ sách trong tác phẩm “Mặt Trời Ở Nơi,” của tác giả Nguyễn Văn Lạc, xuất bản mới đây. xin đăng nguyên văn bài viết của nhà văn Nguyễn Táng Thiát. Bài đăng như sau.

***

Nhật Linh Nguyễn Táng Tam

Ông có một tuổi nhỏ đời sống cái chết cho chính mình:

Ngày 30-6-1963 (7 ngày trước cái chết) cha tôi đi mua báo và tạp chí về nhóm Bút Văn. Bác sĩ Nguyễn Hữu Phiêm viết về sự kiện này như sau (trích trong sách Chân Dung Nhật Linh, tác giả Nhật Tân, trang 183): “Tôi dám quyết là Nhật Linh đã sắp chết, ít nhất là một tuổi nhỏ trước cái chết của mình, bằng chứng là ngày 30-6-1963, anh tôi mua báo và tạp chí Trung Tâm Văn Bút mà trước đó anh là chủ tịch, không phải vì văn hóa, mà chứng cứ rõ ràng nhất là anh chết các văn học của anh trước khi sang bên kia thế giới. Ở Trung Tâm Văn Bút ra, Nhật Linh có ghé thăm tôi, nhưng tôi cứ ngỡ hôm nay tôi đi vắng”.

Ngày 2-7-1963 (5 ngày trước cái chết) cha tôi đến nhà in Tráng Sơn làm giấy và Quyán cho con. Trong cuốn sách Nhật Linh Cha Tôi trang 192, tôi viết: “Năm ngày trước khi chết ông đến nhà in Tráng Sơn đánh máy và Quyán: Tôi, Nhật Linh Nguyễn Táng Tam, giám đốc nhà xuất bản Phong Giang và Đái Nay, ký tên dưới đây xác nhận rằng: trong khi tôi vắng mặt (bất cứ vì lý do gì) thì con tôi là Nguyễn Táng Thiát sẽ thay thế tôi đi mua khi hai nhà xuất bản kể trên và quyết định về xuất bản các tác phẩm của tôi. Làm tại Sài Gòn ngày 2 tháng 7 năm 1963”.

Ngày 7-7-1963 (ngày chết) cha tôi đến vĩnh biệt người bạn thân nhất của mình vì tuổi nhỏ trước ông đến mà không gặp. Bác sĩ Nguyễn Hữu Phiêm viết: “Chỉ Nhật sau một ngày 7-7-63 Nhật Linh tôi đi vào buổi sáng 10 giờ. Tôi đang ngồi trong phòng ăn bằng anh tôi đi vào...”... “chúng tôi tiễn anh ra cửa hàng rồi nắm tay nhau, khi tay tuy nhiên trên nét mặt Nhật Linh tôi không hề nhận thấy một dấu hiệu nào cho biết chết trong vài tiếng đồng hồ nữa anh sẽ xa

Sự thất vọng cái chết của Nhà thơ Linh (Kỳ 2)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Hưng Thi
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

---

lánh cỏi trốn, xa tất cả mọi người thân yêu của anh để đi vào lều chõm.”

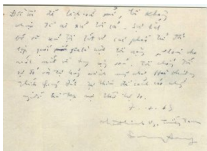
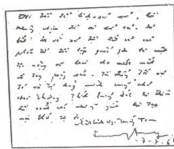
Buổi sáng hôm ấy sau khi cha tôi đi thăm bác Phiếm về thì chúng tôi, cha tôi và tôi, trên căn gác của chung cư chung An Đông bàn bạc rất lâu về đề mọi chuyện. Cha tôi về nói ít và kín tiếng, nhưng buổi sáng hôm ấy tôi thấy ông lo lắng tâm sự với tôi rất nhiều đi u, ông giở ng giở khúc triết và rành rẽ mọi chuyện, và tôi có ghi lại đầy đủ trong cuốn nhật ký “Niềm Vui Chết Yếu” trong cuốn sách Nhà thơ Linh Cha Tôi.

Cũng như bác Phiếm lúc ấy tôi hoàn toàn không nghĩ cái chết sắp tới của cha tôi, cho đến khi ông sai tôi đi mua rau và ông về về trong lúc tôi vắng mặt.

Chuyện gì xảy ra trong lúc tôi vắng mặt ấy?

Bình tĩnh cha tôi nghĩ thì o và viết 71 chữ cuối cùng trong đời ông: 71 chữ cô đọng, đầy đủ, rõ ràng để mọi người bình thường có thể hiểu được ý nghĩa trung thực của tất cả những suy nghĩ tâm tư của ông.

Khi thì o tất cả những chính trị gia cha tôi đã sáng suốt tiên liệu là một vị nhà Ngô có thể chấp thu bản di chúc nên cha tôi đã cẩn thận viết làm hai bản. Hai bản đó giở ng nhau, chớ sai biệt một chút. Nay, kèm với bài viết này, tôi đưa tiên sau nhà thơ k, tôi cho công bố cả hai lá thư suy nghĩ tâm tư đầy đủ để so sánh.

Hai bản di chúc và thư bút của Nhà thơ Linh Nguyễn Tấn Hưng Tam. (Hình: Tác giả cung cấp)

Nhà thơ Linh con người ghét chính trị, không muốn làm chính trị, thế mà sau cùng phải chấp nhận cho mình tiêu chính trị, đó là chuyện đáng buồn. Ông phải chấp nhận bị o và nhân phẩm của mình như ông Trần Thanh Hiệp đã viết trong cuốn sách Nhà thơ Linh, Nguyễn Nghĩ Sĩ-Người Chiến Sĩ, trang 132, như sau:

“Vào cái tuổi 57 của họ quá vĩ đại của cuộc đời, ông lo lắng cái chết của mình để cáo nhảm người người cảm quyên bỏ người, ngang nhiên chà đạp lên mọi thứ do là nhân phẩm, thế giá trẻ khi con người khác với các sinh vật khác...”

Nhà thơ Linh đã chu toàn mọi cái chết của mình một cách bình tĩnh. Nhà thơ Linh đã sẵn sàng cái chết cho mình trong sự tính toán sáng suốt.

Cái bình tĩnh ấy, cái sáng suốt ấy dứt khoát là không thể có được của một con người mà cảm nhận tâm hồn!

Trong cuốn sách Mất Thế Giới Nhà thơ xuất bản năm 2011 tác giả Nguyễn Văn Lạc đã dành hàng

Sự thật về cái chết của Nhà thơ Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Thịnh
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

Một chuyện (chuyện 7) đã bàn về cái mà ông Lưu gọi là Ý Nghĩa Về Cái Chết của Nhà thơ Linh.

Nhưng thay vì tìm hiểu “ý nghĩa” cái chết của Nhà thơ Linh như đã ông Lưu đưa ra, suốt bài viết ông Lưu chỉ bàn về “nguyên nhân”. Cái nguyên nhân mà ông Lưu hãnh diện “tìm ra” như một khám phá lớn: đó là căn bệnh tâm thần. Theo Nguyễn Văn Lưu nguyên nhân Nhà thơ Linh chết là do bệnh tâm thần.

Đôi khi một ông Lưu không có chuyện Nhà thơ Linh chết vì phẫn nộ vì chuyện nhà Ngô. Đôi khi một ông Lưu thì giở mang 71 chuyện tuy nhiên của Nhà thơ Linh để rồi chỉ là một nh giở y lớn vô nghĩa. Thậm chí ông Lưu còn dám xuyên tạc ý nghĩa của thông điệp đó khi ông viết: “Đôi khi tôi đã lo sợ sợ. Nhưng lo sợ là ai? Ai sợ? Xấu hổ thì nào? Đã xấu hổ chưa? Và lo sợ có phải là ngày hôm nay không? Hay là câu chúc thơ trên thớt ra phải hiểu như sau: Đôi khi, đôi khi tôi sợ?” (Trang 177- Nguyễn Văn Lưu- Một Thời Đỉnh Nhà).

Ông Nguyễn Văn Lưu là người khôn ngoan. Ông không dám gì nói tới một người như Nhà thơ Linh là để ông lên một giới thuyết rất đỗi bệ bệ là căn bệnh tâm thần, như bài ông viết không có sự thuyết phục. Bài viết của ông đả kích nhúng nhọ chuyện, thì sách cũng có, thì nhân chứng sống cũng có, khi nào người đọc được tường tận ngay như ông viết là xác đáng. Chính tôi là người đầu tiên bịa ra.

Câu chuyện xảy ra như thế này:

Ba năm trước (2008) một bạn kia tôi nhận được một cú điện thoại của ông Nguyễn Văn Lưu. Sau khi tôi gọi thì ông Lưu cho biết là ông có sự điện thoại của tôi do nhà văn Duy Lam cung cấp. Sau đó ông cho biết ông mời viết xong một bài về Nhà thơ Linh và xin thỉnh ý tôi trước khi in. Ông cũng yêu cầu là nếu tôi thuận thì xin tôi phúc đáp ngay để kịp đăng ý kiến tôi kèm với bài ông viết đang soạn cho in trên tạp chí Tân Văn. Thái độ lịch sự của ông Lưu khi tôi có cảm tình ngay với ông ta và hứa sẽ hỏi âm trong một thời gian ngắn.

Sau đó tôi nhận được qua e-mail bài “Chức Thi Văn Nghệ của nhà văn Nhà thơ Linh Nguyễn Tấn Thịnh Tam” với nội dung yêu cầu: “Xin gửi anh Nguyễn Tấn Thịnh, để anh đọc. Nếu có điều gì sai sót anh cho tôi biết để xin sửa lại. Lưu.”

Vì hứa sẽ hỏi âm nhanh, nên tôi không có thì giờ kiểm tra chuyện gì như ông trích dẫn. Tôi trả lời ông Lưu ngay như sau:

“Nếu có điều gì khác cần tìm như ‘sai sót’ trong bài (như anh yêu cầu tôi) thì tôi không tìm thấy lỗi gì nào vì bài anh viết khá công phu dựa trên những tài liệu đã công bố hoặc nhân chứng sống”.

Sau đó tôi nêu ý kiến là tôi không đồng ý với nội dung bài viết của ông Lưu.

Tôi đã trả lời ông Lưu bằng bức thư nội dung như sau. Sau này để kiểm tra như ông Lưu viết, như tôi là sau khi tôi chỉ ra những gì ông trích dẫn với nguyên bản, nhìn thấy rõ hơn con người ông, tôi hiểu hơn là những gì ông lo sợ mà tôi đã đưa ra.

Chuyện ông đăng ý kiến của tôi trên Tân Văn tôi không phẫn nộ.

Tôi chỉ phẫn nộ ông Lưu bày giở, nghĩa là ba năm sau (2011) khi ông cho ra cuốn sách Một

Sơ thảo về cái chết của Nhà thơ Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyán Táng Thiát
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

Thơ i Đá Nhá, trong cháng 7 cáa quyán sách vái bài cáu tiêu đá “Ý Nghĩa vá Cái Chát cáa Nhát Linh”, ông Lác đá không há hái ý kián tái mà tá đáng in trong sách nháng ý kián trên cáa tái viát ba năm trác.

Tái cho ráng ông Lác đá thiáu láng thián trong viác náy. Vì sao?

Ông thiáu láng thián vì đá cá tình láp lá đánh lán con đán: ý kián cáa tái là ý kián đáp lái bài “Chách Thá Văn Nghá cáa nháa văn Nhát Linh” ông Lác viát 3 năm trác (2008), chá không phái ý kián vá bài “Ý Nghĩa vá Cái Chát cáa Nhát Linh” ông viát 3 năm sau (2011) cá nái dung khác vì bài viát đá thêm bát rát nhiáu so vái bài trác.

Trong cuán sách mái xuát bán Mát Thái Đá Nhá ông Lác đá thêm vào mát chuyán hoàn toàn không cá thác mà bài trác không cá. Đá là chuyán ông cá tái, nháa văn Nhát Linh, tá tá hai lán. Tái xin minh xác đáy là chuyán báa đát tráng trán. Náu trong bài viát ba năm trác ông Lác nêu lên cáu chuyán náy thái dá không đác ká tái sá nhán ra đá sai áy ngay, vá chác chán sá không cá cáu tái viát “tái không tìm tháy lám lái náo”.

Náy náu tái không lên tiáng thái khi đác cuán sách cáa ông Lác vái nháng ý kián cáa tái đá đi kám, đác giá (không biát chuyán ông Lác đánh lán con đán) sá táng là tái xác nhán chuyán Nhát Linh tá tá hai lán là cá thác.

Đáy là lý do khián tái báy giá buác phái lên tiáng.

Tá bài viát đáu tiên ông Lác gái tái 3 năm trác (2008) vái nhan đá “Chách Thá Văn Nghá cáa nháa văn Nhát Linh” đán bài ông viát trong cuán sách Mát Thái Đá Nhá ba năm sau (2011) vái nhan đá “Ý Nghĩa vá cái chát cáa Nhát Linh” ông Lác đá viát nhiáu bài vá cái chát cáa Nhát Linh, mái lán viát là ông lái sáa đái, tùy theo phán áng cáa đác giá trong nháng bài phán bác.

Khi ra sách ông Lác thêm vào hai “báng cá” mà ông Lác cho là báng cá hián nhián đá cháng minh ráng Nhát Linh tá tá không phái là đá cháng đái chính quyán nháa Ngá nhá Nhát Linh đá nói trong tá chách thá chính trá 71 chá. Hai “báng cá” áy ông Lác đáa vào hai bài viát cáa Trán Văn Báng vá Lê Nguyên Phu mà ông Lác in tát lán đáu iá tiêu đá: “Tìm hiáu ý nghĩa cáa hai lán tá tá” (Trang 188 -Nguyán Văn Lác-Mát Thái Đá Nhá) vá “Báng cá pháp lý” (Trang 189 - Nguyán Văn Lác-Mát Thái Đá Nhá). Hai ván đá mái mà ông Lác thêm vào năm 2011 sá đác bán tái á đán sau.

Ông Lác chia bài Ý Nghĩa Vá Cái Chát cáa Nhát Linh ra làm bán chá đá khác nhau: Cái chát đánh trác cáa Nhát Linh, Trong phám vi văn cháng, Tìm hiáu ý nghĩa cáa hai lán tá tá vá Báng cá pháp lý. Tái sá bán luán vá bài viát cáa ông Lác theo nháng chá đá mà ông đáa ra.

Cái chát đánh trác cáa Nhát Linh

Trong chá đá náy ông Lác muán nói là cái chát cáa Nhát Linh là do “cuác đái Nhát Linh cháng chát nháng thát bái” (chá cáa ông Lác dùng) vá do căn bán tâm thán cáa Nhát Linh.

Theo ông Lác: “Cá thá nói cuác đái Nhát Linh lúc đá cháng chát nháng thát bái”. (Trang 179- Nguyán Văn Lác - Mát Thái Đá Nhá.) Đá cháng minh chuyán “cháng chát nháng thát bái” ông Lác đáa ra hai báng cháng là vá đánh bán tá báo Văn Hóa Ngày Nay vá vá Nhát Linh “máu sát” (chá ông Lác dùng) TT Ngá Đánh Đám. Theo ông Lác chuyán tá báo bá đánh bán là viác thát bái thá nhát cáng thêm vá máu sát táng tháng không thành là thát bái thá hai. Hai thát bái là nhiáu lám, là “cháng chát” lám, đá khián ông Nhát Linh phái chát rái!

Vá vá đánh bán tá báo Văn Hóa Ngày Nay, xin nói ngay tá Văn Hóa Ngày Nay không phái là

Sở thuật về cái chết của Nhà Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Thành Thi
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

---

một thuật báo, nó là một thành công! Chắc hẳn có một tờ báo nào hẳn đó bán chạy và được đọc giả hoan nghênh đến như thế. Nhưng trong phần I của bài viết này tôi đã nêu rõ nguyên nhân vì sao tờ báo phải thay đổi định hướng sau khi ra được 11 số. Tôi không muốn nhắc lại đây. Chắc hẳn phải ngạc nhiên về tờ báo vì lẽ này. Mà lẽ này vì bản chính quy của tờ báo như ông Trần Văn Thọ đã viết rõ.

Chính ông Thọ đã xác nhận nguyên nhân tờ báo thay đổi vì lẽ này khi ông viết: “Tôi có hỏi ông anh Duy Lam về việc này. Anh cho biết ông Nhà Linh có tâm sự và cho biết những khó khăn về tài chính nên phải đổi hướng” (Trang 178- Nguyễn Văn Thọ - Một Thời Đại Mới)

Ông Thọ còn nêu lý do tờ báo đổi hướng vì vấn đề sức khỏe của Nhà Linh. Ông viết: “Tình cờ, may mắn thay, tôi tìm được một tài liệu, một mảnh giấy nhàu kèm trong Văn Hóa Ngày Nay số 9 do một thân hữu, anh Nguyễn Văn Toàn ở Hoa Thịnh Đốn gửi cho trong đó có lá thư cáo lỗi của gia đình nhà văn Nhà Linh. Nhà văn Nhà Linh cho biết vì lý do sức khỏe, ông đã bỏ công việc công nghiệp...”

Tôi không biết là ông Thọ có lá thư của cha tôi viết tay trong tay hay không (không thấy ông Thọ chụp lại để minh chứng), nhưng giấy tờ có thật thì cũng không có gì lạ. Nếu không nói về lý do sức khỏe chuyển đổi trong tờ báo của gia đình Nhà Linh thì đi ngược lại chính quy làm khó khăn cho thuật đã xảy ra hay sao?

Như tôi đã viết phần trước, về định hướng Văn Hóa Ngày Nay là một quyết định của sự xâm phạm quyền tự do ngôn luận của chế độ nhà Ngô mà cha tôi là nạn nhân trực tiếp.

Còn về Nhà Linh “mưu sát” TT Ngô Đình Diệm là chuyện gì đây? Ông Thọ viết: “Khi hai phi công ném bom dinh TT Ngô Đình Diệm mà theo nhiệm vụ người lái, đã có trong tay đủ bằng chứng trong dinh. Nhưng đến phút chót một quả bom của phi công Nguyễn Văn Cội đã không nổ. Vai trò ông Nhà Linh trong vụ ném bom này như thế nào? Làm chính trách nhiệm thì khác. Nhưng dính dáng vào một vụ mưu sát thì có bằng chứng rõ ràng thực thu được trong nhà Hoàng Cội Thủy, chính quy nào cũng mang ra xem.” (Trang 179, Nguyễn Văn Thọ - Một Thời Đại Mới)

Tôi thấy chuyện ông Thọ nói rất khó hiểu. Như ông Thọ kể trên, Nhà Linh dính líu vào vụ ném bom dinh Tổng thống của phi công Nguyễn Văn Cội (xảy ra ngày 27 tháng 2 năm 1962) và bằng chứng rõ ràng thực thu được trong nhà Hoàng Cội Thủy. Bằng chứng gì?

Cũng trong bài viết (trang 191), ông Thọ lại đưa ra một trích dẫn khác nói đến chứng cứ công an thực thu ở nhà ông Hoàng Cội Thủy liên quan đến vụ đảo chánh năm 1960: “Xin trích dẫn lời ký tên của ông Trần Kim Tuy về vấn đề này trong sách Những người thợ và sự thật về chế độ Ngô Đình Diệm như sau: ‘Theo bác sĩ Tuy, khi còn người tôi ở chức, ông có hỏi các chính khách bỏ phiếu sau cuộc đảo chánh năm 1960 rằng họ được tham vấn là xong, không còn phải lo lắng gì nữa, người trách nhiệm trách nhiệm họ phải bác sĩ Phan Quang Đán thì không kể. Nhưng có đi đâu tại hỏi là hỏi đó người tôi cũng như người trong nước có làm việc riêng các chính khách bỏ phiếu vì đưa ra tuyên ngôn Caravelle, mà không phân biệt rằng họ bỏ phiếu vì có tên trong danh sách mà công an thực thu được ở nhà ông Hoàng Cội Thủy’ (Trang 191, Nguyễn Văn Thọ - Một Thời Đại Mới)”.

Tôi không nghe ai nói họ có báo chí để chụp ảnh về việc Nhà Linh dính líu vào vụ bom dinh đảo chính ngày 27-2-1962 của phi công Nguyễn Văn Cội. Không có trật tòa nào đòi Nhà Linh trình diện về vụ mưu sát Tổng thống cả. Tôi cũng không nghe ai nói ông Hoàng Cội Thủy dính líu vào

Sự thật về cái chết của Nhật Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Thành
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

---

chuyến bom ngày 27-2-1962 mà chúng nghe ngóng thì ta nói đến ông Hoàng Cơ Thạch dính lú đừ bị chết 11-11-1960.

Để tìm hiểu sự thật về vụ ném bom Dinh Độc Lập ngày 27-2-1962, tôi có gửi email hỏi ông Nguyễn Liên Huân sống ở San Jose, CA, là người biết rõ nội vụ, thì được ông trả lời như sau: “Nhật Linh không có dính dáng gì với vụ ném bom Dinh Độc Lập. Vụ ném bom Dinh Độc Lập do Nguyễn Văn Lộc, một lãnh tụ QĐĐ người Bắc là cha của phi công Nguyễn Văn Cơ. Nguyễn Văn Cơ và Phạm Phú Quốc là bạn. Khi thoát bị Cơ lái phi cơ qua Miên, ông Lộc đi đồng ngụy bắt qua Miên đến sau vụ đảo chánh 11/63 mới về. Diễm nhất có hai đứa em nhỏ của Cơ dù chúng chết là học sinh. Vụ này chết có hai người là cha con ông Lộc, giết chết Cơ mới rồi Quốc tham gia. Sau vụ đảo chánh 11/60 thoát bị Diễm tặng công an mật về theo dõi các chánh khách. Mật vụ Ngô Đình Cẩn do Ngô Trường Hữu chỉ huy vào Sài Gòn tặng công an theo dõi, do đó ông Lộc không dám tiếp xúc rồi nên không thể nào ông Nhật Linh biết vụ này.

Tài liệu trong nhà luật sư Thạch là tin báo đầu tiên. Lúc ấy người có thì báo chí đã đăng lên và nhất là khi xảy ra vụ đảo chánh không hề nhắc đến tài liệu này. Nếu có thì Lê Nguyên Phu đã đưa ra chứng cứ và làm bằng chứng để kết tội. Đó là tin Ông Lộc báo đầu tiên...”
Tôi biết ông Lộc như chuyến lần đầu tiên, ông Lộc không làm đâu. Ông Lộc chết báo ra chuyến Nhật Linh dính lú đừ về ném bom (27-2-1962) thoát bị là đấng cho Nhật Linh thoát bị nhiệm vụ nhiệm vụ một chút, “chống chết” một chút. Nếu chết có mật vụ báo Văn Hóa Ngày Nay bắt đình bạn thoát bị thì chết ông Lộc viết “Có thể nói cuộc đời Nhật Linh lúc đó chống chết một thoát bị” à!

Tuy Nhật Linh không dính dáng vào vụ mưu sát TT Ngô Đình Diễm như ông Lộc báo đầu tiên nhưng có thể nghĩ thoát bị Nhật Linh có dính dáng thì đã sao? Nguyễn Thái Học và 12 liệt sĩ phải lên đống đùn dài Yên Bái vì mưu sát Tây thực dân. Bao nhiêu người yêu chuộng tự do dân chủ hiện đang bị giam cầm ở Việt Nam đều mang tội chống phá chính phủ. Gần đây các nước Algeria, Libya, Egypt, Syria... nổi lên phong trào dân chúng chống phá chính phủ lật đổ các lãnh tụ độc tài. Hành động của Nhật Linh nếu ông có dính lú đừ vào việc chống chính phủ thì có khác gì cấu trúc người trên thế giới yêu chuộng tự do tranh đấu cho công bằng và tự do?
Mật vụ đến khác ông Lộc viết: “...tội mang ý nghĩa tội chết đời sống vì không tìm thấy trong đời sống một ý nghĩa gì khác để tiếp tục sống nữa. Tội như vậy là một loại chết khi không còn có sự sống nào khác. Nhật Linh đã tội” (Trang 177 Nguyễn Văn Lộc - Mật Vụ Việt Nam).

Ở đây tôi thấy ông Lộc hiểu sai lầm khi cho rằng nguyên nhân của tội là không tìm thấy trong đời sống một ý nghĩa nào khác để sống. Như vậy là ông phạm nhận tội của những danh nhân trong lịch sử đã tội để báo về danh dự, bao nhiêu chiến sĩ đã tội vì không muốn vào tay địch như Phan Thanh Giản, như Hoàng Diễm, như tướng Nguyễn Khoa Nam, tướng Lê Văn Hưng... và rất nhiều khác mà tôi không thể liệt kê ra hết.
Những cái tội đó người ta gọi là tu nhân tội. Cái chết của Nhật Linh, vụ đảo báo về danh dự, vụ đảo tranh đấu cho lý tưởng, cũng là một hành động tu nhân tội.
Những ông Nhật Linh là người khôn ngoan, ông không dùng chết để nói về cái chết của ông (có thể ông tiên đoán sẽ có người như ông Lộc để nhảm nghĩa tội để đồng nghĩa với chán đời), ông cũng không kêu gọi coi cái chết của mình là một hành động tu nhân tội, nên trong lá thư tuy viết như ông viết: “Tôi tự hiểu mình đã phạm cáo buộc người chà đạp lên mọi thứ đạo”.

Sự thật và cái chết của Nhật Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyễn Thị
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

Ngoài ra ông L c còn có những lập luận rất mâu thuẫn. Để chứng minh Nhật Linh hay mình không phải vì bất mãn với chế độ tài sản nhà Ngô mà vì bệnh tâm thần và “thật bởi chế độ” ông L c đã vẽ ra hai con người Nhật Linh hoàn toàn trái ngược nhau. Một mặt Nhật Linh bệnh tâm thần, chán đời, không thích sống, lúc nào cũng chăm chăm đòi tử. Mặt khác Nhật Linh hằng hái tham gia hoạt động văn hóa báo chí, tham gia hoạt động chính phủ, tham gia các việc bom “máu sát” tình thế!

Có thể nào một người bệnh tâm thần thực sự cu c đời không đáng sống lại tham gia vào những hoạt động đòi hỏi rất nhiều khả năng cũng như năng lực như thế?

Bản thân chuyên bệnh tâm thần của Nhật Linh, ông L c viết: “Thật bởi chế độ ông thì nhiều, trải dài trong suốt cuộc đời làm chính trị khi ông bệnh căn bệnh trầm uất triền miên. Depressive psychosis với ba giai đoạn phát triển tuôn từ chế độ bệnh tự Suicidal ideation, suicidal planning và cuối cùng suicidal attempt. Tỷ lệ tình trạng sang kế hoạch và sau cùng là thi hành.” “Bệnh tâm thần của Nhật Linh là có thật. Những ít ai trực tiếp nói tình ra. Không muốn nói ra và còn muốn giấu giếm.” (Trang 179, Nguyễn Văn L c - Mặt Trời Đốt Nh)

Trong đoạn này ông L c nói rất vu vơ! Ông nói bệnh tâm thần của Nhật Linh có thật nhưng ít ai nói ra, không biết ông muốn nói “ai” là “ai” hay ông muốn ám chỉ gia đình tôi và bệnh bè của Nhật Linh, chúng tôi, những người chung quanh Nhật Linh? Chúng tôi “ai” cũng biết là Nhật Linh không bệnh tâm thần qua cuộc đời 40 năm hoạt động văn học và chính trị của ông. Nếu chúng tôi biết Nhật Linh không có bệnh tâm thần mà chúng tôi cứ nói ra là Nhật Linh bệnh tâm thần hóa ra đâu óc chúng tôi có vấn đề à?

Một trích đoạn khác của ông L c dùng để nói về bệnh trầm uất của Nhật Linh: “Ngay từ khi còn làm báo Phong Hóa, Tú M đã ghi nhận như sau: Tâm thần bệnh giao động nhiều, gần như bệnh. Cần phải đi dưỡng bệnh. Đó là những dấu hiệu có tính cách tiên báo trầm uất”. (Trang 180, Nguyễn Văn L c - Mặt Trời Đốt Nh)

Nếu ông L c cho rằng “tâm thần bệnh giao động” là dấu hiệu báo trầm uất của bệnh tâm thần thì có lẽ “ho” là dấu hiệu báo trầm uất của bệnh ho lao, và “khó thở” là dấu hiệu báo trầm uất của bệnh ung thư phổi! Bệnh bệnh như thế thì ai cũng bệnh hơn hết!

Cái tên “Nhật Linh, mặt cái chết như sống” mà ông L c nêu ra nay tôi xin đời ra là “Nguyễn Văn L c, mặt ý nghĩ như sống” vì tôi thấy đúng hơn!

Ông L c có sống như khi viết. Để như khi viết và bắt đi bắt đầu: “Nhật Linh bệnh tâm thần. Nhật Linh tự tử vì bệnh tâm thần”. Vì như khi viết mà ông chứng nhìn thấy một khoàng rớt hụp, những con người bắt hai mặt chế độ thực hiện như trầm uất.

Ông để các tài liệu mà ông trích đoạn qua con mắt của con người: chứng nhìn thấy trong khoàng như những gì có lẽ minh chứng như khi của ông, và chứng tình không nhìn thấy một khoàng mệnh mông của sự thật nằm ngoài tầm con mắt của con người vì chúng bắt lỗi cho lập luận của mình.

Ông L c thừa biết cái lỗi nghiên cứu quái đời qua bài “Ý Nghĩa Cái Chết của Nhật Linh” là thiêu đốt những ông viết làm. Để chứng nào đã khi ông làm như vậy, tôi thấy sự không hiểu và xin những nghi vấn này cho đời gi.

(Còn tiếp)